

2009. augusztus 14-én benyújtott kereset — az Európai Közösségek Bizottsága kontra Észt Köztársaság

(C-328/09. sz. ügy)

(2009/C 297/21)

Az eljárás nyelve: észt

Felek

Felperes: az Európai Közösségek Bizottsága (képviselők: M. van Beek és K. Saaremäel-Stoilov)

Alperes: Észt Köztársaság

Kereseti kérelmek

— A Bíróság állapítsa meg, hogy az Észt Köztársaság — mivel nem fogadta el azokat a jogi és közigazgatási rendelkezéseket, amelyek szükségesek ahhoz, hogy megfeleljen a nők és férfiak közötti egyenlő bánásmód elvének az árukhoz és szolgáltatásokhoz való hozzáférés, valamint azok értékesítése, illetve nyújtása tekintetében történő végrehajtásáról szóló, 2004. december 13-i 2004/113/EK tanácsi irányelvnek, ⁽¹⁾ vagy legalábbis e rendelkezéseket nem közölte a Bizottsággal — nem teljesítette az ezen irányelv 17. cikkéből eredő kötelezettségeit;

— az Észt Köztársaságot kötelezze a költségek viselésére.

Jogalapok és fontosabb érvek

Az irányelv belső jogba történő átültetésére előírt határidő 2007. december 21-én lejárt.

⁽¹⁾ HL L 373., 37. o.

A T-219/07. sz., DSV Road NV kontra az Európai Közösségek Bizottsága ügyben 2009. július 8-án az Elsőfokú Bíróság (negyedik tanács) által hozott ítélet ellen a DSV Road NV által 2009. szeptember 7-én benyújtott fellebbezés

(C-358/07. P. sz. ügy)

(2009/C 297/22)

Az eljárás nyelve: holland

Felek

Fellebbező: DSV Road NV (képviselők: A. Poelmans és G. Preckler advocaten)

A másik fél az eljárásban: az Európai Közösségek Bizottsága

A fellebbező kérelmei

A DSV Road NV azt kéri, hogy a Bíróság:

— nyilvánítsa a keresetet elfogadhatónak és megalapozottnak, és

— teljes egészében helyezze hatályon kívül az Európai Közösségek Elsőfokú Bírósága T-219/07. sz. ügyben 2009. július 8-án hozott ítéletét.

Amennyiben az Elsőfokú Bíróság határozatának hatályon kívül helyezése esetén a Bíróság úgy határoz, hogy az ügyet érdemben maga dönti el:

— semmisítse meg az Európai Közösségek Bizottságának a Belga Királyság által benyújtott kérelemről szóló, 2007. április 24-i határozatát [REC 05/02. sz. ügy, C(2007) 1776], amelyben a Bizottság megállapította, hogy a Belga Királyság 2002. augusztus 12-i kérelmének tárgyát képező, 168 004,65 eurós behozatali vámot utólag ki kell vetni, valamint hogy e behozatali vám elengedésének nincs helye, és

— a Bizottságot kötelezze a költségek viselésére.

Jogalapok és fontosabb érvek

1. A KVK ⁽¹⁾ 220. cikke (2) bekezdésének b) pontját illetően

Első jogalap: Az Elsőfokú Bíróság a KVK 220. cikke (2) bekezdése b) pontjának alkalmazása során nem vette figyelembe a Bíróságnak a 2006. március 9-i ítéletében ⁽²⁾ e tekintetben adott értelmezését, különösen az arra vonatkozó bizonyítási kötelezettséget illetően, hogy a hibás engedélyeket az exportőr által hibásan feltüntetett adatok alapján állították ki, mivel az Elsőfokú Bíróság nemcsak úgy ítélte meg, hogy ez kétségtelenül azon vámhatóságok feladata, amelyek utólagosan ki kívánják vetni a vámot, hanem hogy e bizonyítékot hitelt érdemlő eredeti dokumentumok formájában kell benyújtani.

Az Elsőfokú Bíróság ily módon figyelmen kívül hagyta a KVK 220. cikke (2) bekezdésének b) pontját, és a közösségi jogot — annak megsértésével — tévesen alkalmazta. Tehát a Bíróság feladata e téves jogalkalmazás orvoslása.

Második jogalap: az Elsőfokú Bíróság mindenestre téves megközelítést vett alapul a benyújtott bizonyíték értékelése során, mivel a szóban forgó bizonyíték nem felelt meg a KVK azon 220. cikke (2) bekezdésének b) pontjában előírt követelményeknek, amelyet a Bíróság a fent hivatkozott 2006. március 9-i ítéletében ⁽³⁾ értelmezett.

Ennek során a Bíróság jogilag helytelenül minősítette a hozzá benyújtott bizonyítékot, és így megsértette a közösségi jogot ⁽⁴⁾.

Ezenkívül meg kell jegyezni, hogy a bizonyíték értékelése során az Elsőfokú Bíróság nem határozott egységesen, ebből következően pedig ellentmondó ítéletet hozott, mivel egyrészt megfelelőnek ítélte a Bizottság által a részére benyújtott bizonyítékokat, amely utóbbira hárul annak bizonyítása, hogy a hibás engedélyeket az exportőr által hibásan feltüntetett adatok alapján állították ki, másrészt pedig ugyanakkor azzal az indokkal utasította el azokat, hogy nem támasztják alá kellőképpen annak a felperes által követelt bizonyítását, hogy a thaiföldi hatóságok tisztában voltak vagy legalábbis ésszerűen tisztában kellett volna lenniük azzal, hogy az áruk nem részesülhetnek preferenciális elbánnásban.

A Bíróság feladata az indoklás hiányát megalapozó azon hibák szankcionálása, amelyeket az Elsőfokú Bíróság az ügy bizonyítékként benyújtott iratainak értelmezése és értékelése során elkövetett (2).

2. A KVK 239. cikkét illetően:

Jogalap: az Elsőfokú Bíróság a KVK 220. cikke (2) bekezdése b) pontjának helytelen alkalmazására vagy az ügy bizonyítékként bemutatott iratainak értelmezése és értékelése során elkövetett hibákra alapozva tévesen ítélte úgy, hogy a felperes helyzete nem minősül a KDK 239. cikke értelmében vett különleges helyzetnek.

(1) A Közösségi Vámkódex létrehozásáról szóló 1992. október 12-i 2913/92/EGK tanácsi rendelet (HL L 302., 1. o.; magyar nyelvű kiadás 2. fejezet, 4. kötet, 307. o.)

(2) A C-293/04. sz. Beemsterboer-ügyben 2006. március 9-én hozott ítélet (EBHT 2006., I-2263. o.)

(3) Lásd a 2. lábjegyzetet.

(4) A C-325/94. P. sz., An Taise és WWF UK kontra Bizottság ügyben 1996. július 11-én hozott végzés (EBHT 1996., I-3739-3740. o.) 28. és 20. pontja.

(5) A C-32/95. sz., Bizottság kontra Lisrestal és társai ügyben 1996. október 24-én hozott ítélet (EBHT 1996., I-5399. o.) 40. pontja.

Az Amtsgericht Bonn (Németország) által 2009. szeptember 9-én benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem — Bundeskartellamt kontra Pfleiderer AG

(C-360/09. sz. ügy)

(2009/C 297/23)

Az eljárás nyelve: német

A kérdést előterjesztő bíróság

Amtsgericht Bonn

Az alapeljárás felei

Felperes: Bundeskartellamt

Alperes: Pfleiderer AG

Az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdések

Úgy kell-e értelmezni a közösségi jog kartelljogi rendelkezéseit — különösen az 1/2003 rendelet (1) 11. és 12. cikkét, valamint az EK 3. cikk (1) bekezdésének g) pontjával összefüggésben értelmezett EK 10. cikk második bekezdését —, hogy egy kartell

károsultjai nem tekinthetnek be a polgári jogi igények érvényesítése céljából azon engedékenységi kérelmekbe, illetve az engedékenységi kérelmet előterjesztők által az engedékenységi kérelmekkel összefüggésben önként átadott azon információkba és dokumentumokba, amelyek nemzeti engedékenységi program alapján bírság kiszabására irányuló — az EK 81. cikk végrehajtására (is) szolgáló — eljárás keretében kerültek a tagállami versenyhatóság birtokába?

(1) A Szerződés 81. és 82. cikkében meghatározott versenyszabályok végrehajtásáról szóló, 2002. december 16-i 1/2003/EK tanácsi rendelet (HL L 1., 1. o.; magyar nyelvű kiadás 8. fejezet, 2. kötet, 205. o.)

Hof van beroep te Antwerpen (Belgium) által 2009. szeptember 8-án benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem — Belgisch Interventie- en Restitutiebureau kontra NV SGS Belgium, NV Firme Derwa, NV Centraal Beheer Achmea

(C-367/09. sz. ügy)

(2009/C 297/24)

Az eljárás nyelve: holland

A kérdést előterjesztő bíróság

Hof van beroep te Antwerpen.

Az alapeljárás felei

Felperes: Belgisch Interventie- en Restitutiebureau

Alperes: NV SGS Belgium

NV Firme Derwa

NV Centraal Beheer Achmea

Az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdések

1. Az Európai Közösségek pénzügyi érdekeinek védelméről szóló, 1995. december 18-i 2988/95/EK, Euratom tanácsi rendelet (1) 5. és 7. cikke rendelkezéseinek a tagállamok belső jogában anélkül van-e közvetlen hatálya, hogy e tagállamok bármilyen mérlegelési mozgástérrel rendelkezzenek, és hogy a nemzeti hatóságoknak végrehajtási intézkedéseket kellene hozniuk?

2. Egy kiviteli nyilatkozatot elfogadó tagállam (a jelen esetben Belgium) által engedélyezett nemzetközi ellenőrző és felügyelő szerv, amely a [mezőgazdasági termékek után járó export-visszatérítési rendszer alkalmazása közös részletes szabályainak megállapításáról szóló, 1987. november 27-i] 3665/87/[EGK] [bizottsági] rendelet (2) 18. cikke (2) bekezdése c) pontjának értelmében vett téves kirakodási igazolást állított ki, tekinthető-e a 2988/95 rendelet 1. cikkének értelmében vett gazdasági szereplőnek vagy ugyanazon rendelet 7. cikkének értelmében vett olyan személynek, aki valamely szabálytalanság elkövetésében közreműködött, akinek valamely szabálytalanságért felelnie kell, vagy akinek gondoskodnia kell arról, hogy azt ne kövessék el?